

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov, indeholdende Indskrænkninger i Adgangen til Omsætning af Præmieobligationer m. m.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Behandlingen af Toldtvistigheder.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om militære Personers Skattepligt.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ligningskommissioner i Landkommunerne.

Mødet hævet Kl. 4⁰⁵.

86de Møde.

Onsdag den 8. Marts, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (Bülow): Jeg vil begynde med at takke Udvalget for den velvillige Behandling, Lovforslaget har været Genstand for, og den Resignation, der utvivlsomt er vist fra forskellige Sider med Hensyn til Behandlingen af det. Af de Ændringsforslag, der ere stillede, kan jeg acceptere for det første alle dem, der ere stillede af Udvalget som Helhed, dernæst ogsaa dem, der ere stillede af et Flertal. Mod de af Flertallet i Udvalget til § 1 stillede Ændringsforslag blev der fra Mindretallets Side gjort gældende, at de vare for strenge, maaske man brugte det Udtryk, at de ikke vare humane. Overfor

denne Ytring vil jeg fremhæve, at de Forbrydelser, Ændringsforslaget alene omfatter, ere de egentlige Bølleoverfald. Nu er jeg ganske enig med Mindretallet i, at der er visse Forbrydelser, hvor Straffen i Straffeloven kan være for streng, og hvorom man kan sige, at den ikke mere tilfredsstillende almindelige humane Fordringer. Jeg vil indrømme, at for visse Berigelsesforbrydelser er Straffen for streng i Forhold til den Skade, der lides ved Forbrydelsen. Mangt et Tyveri er saa ubetydeligt, at den bestjaalne ikke mærker det, saa at det er for haardt, at Straffen kan blive Forbedringshus. Men for de raa og brutale Overfald forekommer det mig ikke at være for haardt, at Straffen bliver Forbedringshus. Thi den Skade, der tilføjes den overfaldne, kan være saa stor og blive saa skæbnesvanger, at der ikke er den fjerreste Grund til at straffe ringere. Ulykkelige Omstændigheder kunne friste et Menneske til at stjæle, men der er ikke noget som helst formildende ved et raat og brutalt Overfald, og det er maaske ikke Bøllens Skyld, at Overfaldet ikke faar langt større Følger, end det i det givne Tilfælde faar, saa at den Omstændighed, at Lovgivningsmagten overfor saadanne raa Overfald paa sagesløs Person, indfører strenge Fængselsstraffe, anser jeg for fuldt ud forsvarlig og gavnlige. Jeg anser det ogsaa for en hensigtsmæssig Straf. Et er man da i hvert Fald sikker paa, at saa længe Voldsmanden sidder i Fængsel, kan han ikke paa ny gøre sig skyldig i en saadan Forbrydelse, og man har Haab om, at det at være Friheden berøvet i flere Maaneder kan betage ham Lysten til fremtidig at foretage saa umotiverede Overfald som det, han har foretaget. Derfor kan jeg anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede til §§ 1 og 2 fra Flertallets Side. Saafremt de blive vedtagne, bortfalde de subsidiære Forslag, der ere stillede.

Saa er der af et Mindretal (Deuntzer og Ellinger) stillet et Forslag om i § 2 at forandre Ordet „straffet“ til „dømt“. Der staar i Forslaget „for saa vidt den sigtede ikke tidligere under en offentlig Sag har været straffet for Vold“, og der foreslaar Mindretallet, at der skal staa „dømt“ i Stedet for „straffet“. Jeg indrømmer, at jeg lægger ikke megen Vægt paa, hvilken Affattelse Paragraffen faar, men jeg synes ikke, at den Motivering, Mindretallet har givet i Gaar, er særlig tilfredsstillende. Den gik ud paa, at efter Forslaget undtog man de Tilfælde, hvor den første Sag var